

V SEKMADIENIS PO VIEŠPATIES APSIREIŠKIMO

Introitus

Ps. 96, 7–8. Adoráte Deum, omnes Angeli eius: audívit, et lætáta est Sion: et exsultavérunt fíliæ Iudæ.

Ps. 96, 1. Dóminus regnávit, exsúltet terra: læténtur ínsulæ multæ.

Collecta

Famíliam tuam, quæsumus, Dómine, contínua pietáte custódi: ut, quæ in sola spe grátiaæ cæléstis innítitur, tua semper protectióne muniátur. Per Dominum nostrum...

Epistola

Léctio Epístolæ beáti Pauli Apóstoli ad Colossénses. (Col. 3, 12–17)

Fratres: Indúite vos sicut electi Dei, sancti et dilecti, víscera misericórdiæ, benignitátem, humilitátem, modéstiam, patiéntiam: supportántes ínvicem, et donántes vobismetípsis, si quis advérsus áliquem habet querélam: sicut et Dóminus donávit vobis, ita et vos. Super ómnia autem hæc caritátem habéte, quod est vínculum perfectionis: et pax Christi exsúltet in córdibus vestris, in qua et vocáti estis in uno córpore: et grati estóte. Verbum Christi hábitet in vobis abundánter, in omni sapiéntia,

Introitas

Ps 96, 7–8. Šlovinkite Viešpatį, visi jo angelai; išgirdo ir apsidžiaugė Sionas; ir šokinėjo iš džiaugsmo Judo dukterys.

Ps 96, 1. Viešpats karaliavo, lai šokinėja iš džiaugsmo žemė; lai džiūgauja gausios salos.

Kolekta

Meldžiame Tave, Viešpatie, sergėk savo šeimą nuolatine meilinga priežiūra, kad ji, vildamasi vien dangiškosios malonės pagalba, nuolat būtų Tavo globos stiprinama. Per mūsų Viešpatį...

Epistolė

Skaitinys iš šventojo apaštalo Pauliaus Laiško kolosiečiams. (Kol 3, 12–17)

Broliai: Jūs, Dievo išrinktieji, šventieji ir numylėtiniai, apsvilkite nuoširdžiu gailestingumu, gerumu, nuolankumu, romumu ir kantrumu. Būkite vieni kitiems pakantūs ir atleiskite vieni kitiems, jei vienas prieš kitą turite skundą. Kaip Viešpats jums atleido, taip ir jūs atleiskite. Viršum viso šito tebūna meilė, kuri yra tobulumo raištis. Jūsų širdyse teviešpatauja Kristus ramybė, į kurią esate pašaukti viename kūne. Būkite dėkingi! Kristus žodis tegyvuoja jumyse vai-

docéntes et commonéntes vosmetíp-
sos psalmis, hymnis et cánticis
spirituálibus, in grátia cantántes in
córdibus vestrís Deo. Omne, quod-
cúmque fáctis in verbo aut in ópere,
ómnia in nómine Dómini Iesu
Christi, grátias agéntes Deo et Patri
per Iesum Christum, Dóminum
nostrum.

Graduale

Ps. 101, 16–17. Timébunt gentes
nomen tuum, Dómine, et omnes re-
ges terræ glóriam tuam. **V.** Quó-
niam ædificávit Dóminus Sion, et
vidébitur in maiestáte sua.

Alleluia

Allelúia, allelúia.

Ps. 96, 1. **V.** Dóminus regnávit,
exsúltet terra: læténtur ínsulæ mul-
tæ. Allelúia.

Evangelium

*Sequéntia sancti Evangélij secún-
dum Matthæum. (Matth. 13, 24–30)*

In illo témpore: Dixit Iesus turbis
parábolam hanc: Símile factum est
regnum coelórum hómīni, qui semi-
návit bonum semen in agro suo.
Cum autem dormírent hómīnes, ve-
nit inimícus eius, et superseminávit
zizánia in médio trítici, et ábiit.
Cum autem crevísset herba et fruc-
tum fecísset, tunc apparuérunt et
zizánia. Accedéntes autem servi
patrisfamílias, dixérunt ei: Dómine,

singai. Mokykite ir raginkite vieni
kitus visokeriopa išmintimi; su
dėkinga širdimi giedokite Dievui
psalmes, himnus ir dvasines gies-
mes. Ir visa, ką tik darytumėte žo-
džiu ar darbu, visa darykite Viešpa-
ties Jėzaus vardu, per jį dėkodami
Dievui Tėvui, per Jėzų Kristų, mūsų
Viešpatį.

Gradualas

Ps 101, 16–17. Pagarbiai bijos
tautos tavojo vardo, Viešpatie, ir
visi žemės karaliai – tavo garbės. **V.**
Kadangi Viešpats pastatė Sioną ir
bus regimas savojoje didybėje.

Aleliuja

Aleliuja, aleliuja.

Ps 96, 1. **V.** Viešpats karaliavo, lai
šokinėja iš džiaugsmo žemė; lai
džiūgauja gausios salos. Aleliuja.

Evangelija

*Šventosios Evangelijos pagal Matą
tęsinys. (Mt 13, 24–30)*

Anuo metu: Jėzus pateikė minioms
kitą palyginimą: „Su dangaus kara-
lyste yra kaip su žmogumi, kuris
pasėjo savo dirvoje gerą sėklą.
Žmonėms bemiegant, atėjo jo prie-
šas, pasėjo kviečiuose raugių ir
nuėjo sau. Kai želmuo paūgėjo ir
išplaukėjo, pasirodė ir raugės. Šei-
mininko tarnai atėjo ir klausė:
„Šeimininke, argi ne gerą sėklą
pasėjai savo lauke? Iš kurgi atsirado

nonne bonum semen semināsti in agro tuo? Unde ergo habet zizānia? Et ait illis: Inimīcus homo hoc fecit. Servi autem dixerunt ei: Vis, imus, et collígimus ea? Et ait: Non: ne forte collígētes zizānia eradicētis simul cum eis et tríticum. Sínite utrāque créscere usque ad messem, et in témpore messis dicam messóribus: Collígite primum zizānia, et alligáte ea in fascículos ad comburéndum, tríticum autem congregáta in hórreum meum.

Offertorium

Ps. 117, 16 et 17. Déxtera Dómini fecit virtutem, déxtera Dómini exaltávit me: non móriar, sed vivam, et narrábo ópera Dómini.

Secreta

Hóstias tibi, Dómine, placatiónis offérimus: ut et delícta nostra miserátus absólvas, et nutántia corda tu dírigas. Per Dominum nostrum...

Præfatio de Ss. Trinitate

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre, nos tibi semper et ubíque grátias ágere: Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus: Qui cum unigénito Fílio tuo et Spírítu Sancto unus es Deus, unus es Dóminus: non in unius singularitáte persónæ, sed in uníus Trinitáte substántiæ.

raugių?“ Jis atsakė: „Tai padarė mano priešas.“ Tarnai pasisiūlė: „Jei nori, mes eisime ir jas išravėsime.“ Jis atsakė: „Ne, kad kartais, ravėdami rauges, neišrautumėte su jomis ir kviečių. Palikite abejus augti iki pjūties. Pjūties metu aš pasakysiu pjovėjams: „Pirmiau išrinkite rauges ir suriškite į pėdelius sudeginti, o kviečius sukraukite į mano kluoną.“

Ofertorijus

Ps 117, 16 ir 17. Viešpaties dešinioji parodė galybę, Viešpaties dešinioji mane išaukštino; nemirsiu, bet gyvensiu ir apsakysiu Viešpaties darbus.

Sekreta

Permaldavimo aukas mes Tau, Viešpatie, aukojame, kad pasigailėjęs atleistum mums mūsų kaltes ir mūsų svyruojančias širdis į gera kreiptumei. Per mūsų Viešpatį...

Švč. Trejybės prefacija

Tikrai verta ir teisinga, reikalinga ir išganinga, kad mes Tau visuomet ir visur dėkotume, Viešpatie, šventasis Tėve, visagali Dieve, kuris su vienatiniu savo Sūnumi ir Šventąja Dvasia esi vienas Dievas ir vienas Viešpats – nėra tai Asmens vienumas, bet vienos prigimties Trejybė.

Quod enim de tua glória, revelánte te, crédimus, hoc de Fílio tuo, hoc de Spírítu Sancto sine differéntia discretiónis sentímus. Ut in confessióne veræ sempiternæque Deitátis, et in persónis proprietas, et in esséntia únitas, et in maiestáte adorétur æquáalitas. Quam laudant Angeli atque Archángeli, Chérubim quoque ac Séráphim: qui non cessant clamáre cotídie, una voce dicéntes: Sanctus.

Communio

Luc. 4, 22. Mirabántur omnes de his, quæ procedébant de ore Dei.

Postcommunio

Quæsumus, omnípotens Deus: ut illíus salutáris capiámus efféctum, cuius per hæc mystéria pignus accépimus. Per Dominum nostrum...

Juk tai, ką per Tavąjį apreiškimą apie Tavo garbę tikime, be jokio skirtumo pripažįstame Sūnui ir Šventajai Dvasiai, kad, išpažįstant tikrą ir amžiną Dievystę, būtų šlovinamas ir Asmenų skirtingumas, ir jų prigimties vienumas, ir jų lygus didingumas. Jį garbina angelai ir arkangelai, cherubinai ir serafimai; kasdien nepaliauja garsiai šlovinti, vienu balsu tardami: Šventas.

Komunija

Lk 4, 22. Visi stebėjosi tuo, kas sklido iš Viešpaties burnos.

Postkomunija

Meldžiame Tave, visagali Dieve, kad taptume dalininkais tų išganymo vaisių, kurių laidą esame gavę per šias šventas paslaptis. Per mūsų Viešpatį...